

La Guaita de Pregones

Santa Maria de Merlès

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 1600 metres per pista forestal de la carretera BV-4401, punt quilomètric 13'250.

Coordenades:

Latitud: 41.97058
Longitud: 1.9461
UTM Est (X): 412678
UTM Nord (Y): 4647047

Classificació

Número de fitxa 08255 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La masia va ser restaurada l'any 1979
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN Núm. Reg:3944 - MH.BOE 05/05/1949
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari Sí, IPA. 3630
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 013A00062

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordi Compte i Marta Homs
dt., 02/10/2007 - 02:00

Descripció

La Guaita de Pregones està situada enmig d'una zona boscosa al nord del serrat de la Llobeta, a l'oest del nucli de Sant Pau de Pinós. És un casal de grans dimensions format per un volum principal de planta rectangular amb un cos adossat al sud, amb una torre al costat i diverses estructures adossades al voltant. Tant la torre, de planta baixa i tres pisos, com el volum principal, de planta baixa, primer i segon pis, són de murs de maçoneria de pedra, amb carreus treballats a les cantonades i emmarcant les obertures. La teulada del volum principal és de doble vessant, el cos ampliat al sud i que actualment forma la façana principal té la teulada d'una vessant, i la torre a quatre vessants. La façana principal, orientada al sud, està dominada per un cos adossat que forma una galeria al primer i al segon pis i un porxo a nivell de planta baixa. A nivell de planta baixa hi ha una finestra emmarcada amb monòlits bisellats i tres grans obertures d'arc rebaixat emmarcades amb pedra treballada, la de la dreta queda situada entre el volum principal i la torre, unint així les dues parts. Dins les arcades, a planta baixa, hi ha un porxo al fons del qual queda l'antiga façana de l'edifici. En aquesta part hi ha una finestra emmarcada amb monòlits bisellats i un portal emmarcat amb pedra bisellada i la data de 1769 junt amb una creu a la llinda. El primer pis presenta una finestra emmarcada amb pedra bisellada, amb la data de 1776 junt amb una creu intercalada a la llinda, i una galeria emmarcada amb cantonades diferenciades a banda i banda, sustentada amb un pilar central de pedra bisellada i barana de pedra motllurada. Al segon pis es repeteix la disposició del primer, difereix que a la galeria el pilar central és de secció quadrada, i la barana és moderna. La façana oest forma un petit queixal amb la part dreta sobresortint lleugerament i amb una espitllera emmarcada amb monòlits bisellats a la planta baixa. A la resta de la façana hi ha dues espitlleres, una finestra i una gran obertura sustentada amb dues columnes de pedra a la planta baixa, totes són emmarcades amb pedra bisellada. Al primer pis hi ha quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada, una amb monòlits, i al segon pis, tres finestres emmarcades amb pedra bisellada i una amb pedra treballada. La façana nord té el parament bastit amb filades regulars de carreus treballats en la part inferior. Pel que fa a les obertures, hi ha dues finestres apaïssades emmarcades amb monòlits bisellats a la planta baixa, una finestra al primer pis i una altra al segon, ambdues emmarcades amb pedra. La façana est té una cantonada integrada al mur i, com la façana oest, forma un petit queixal. En aquesta façana hi ha una finestra i una porta a la planta baixa, tres finestres al primer pis i tres al segon pis (una de les quals amb la data de 1974 inscrita), totes emmarcades amb pedra bisellada. Pocs metres a l'est del volum principal hi ha la torre de planta quadrada, unida al volum principal a través d'una passarel·la construïda modernament. La façana sud té una finestra emmarcada amb pedra bisellada al segon pis i un matacà de planta rectangular bastit amb grans carreus treballats, i amb una finestra d'arc rebaixat just al darrera. A la façana est hi ha una finestra al primer pis i dues espitlleres al segon, totes emmarcades amb pedra bisellada; també al segon pis trobem una finestra apaïssada feta amb monòlits bisellats junt amb dos pedres que sobresurten de la façana indicant l'antic emplaçament d'un matacà al tercer pis. La façana nord té cinc espitlleres fetes amb monòlits bisellats, dues al primer pis, dues més al segon i una al tercer pis. Finalment la façana oest, encarada cap al volum principal, té un accés emmarcat amb pedra treballada a planta baixa i un al primer pis, dues espitlleres emmarcades amb monòlits bisellats al segon pis i un matacà de planta rectangular fet amb grans carreus treballats amb una finestra emmarcada amb pedra treballada just darrera al tercer pis.

Observacions:

A l'est del conjunt hi ha diverses estructures reformades modernament. A l'entrada de la masia hi ha una inscripció on es llegeix les dates de 1187 (primeres notícies documentals de la masia) i 1776-1779 (construcció de l'edifici actual), i uns versos que diuen: "Guaita de Pregones Feudal en el pregon del

Història

La Guaita de Pregones es troba documentada des de 1187. Apareix en el fogatge de 1553, amb el cap de casa anomenada Caterina Pregones, viuda. L'edifici actual fou bastit al segle XVIII sobre els vestigis de l'edifici medieval, dels que probablement es conserva la torre.

Bibliografia

AADD (1991). Guia d'art del Berguedà. Consell comarcal del Berguedà i Patronat del Centre d'Estudis del Berguedà. AADD (1994). Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà. Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura. IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau. Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Santa Maria de Merlès. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2007.

